

Forfatter: Grundtvig, Svend Hersleb

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Grundtvig, Svend Hersleb (1848-08-10)

Citation: Grundtvig, Svend Hersleb: "BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Grundtvig, Svend Hersleb (1848-08-10)", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 44. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000028.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Svend Grundtvig til Faderen.
Elisabethminde, Torsdag, 10 Aug. 1848.

Kiære Fader!

Tak for Du lod mig see nogle Linier fra Din Haand. Det er nu længe siden jeg saae noget fra den, trykt eller skrevet, men der er nok nogle »Danskere« paa Vejen herover. I Middags skrev jeg til Moder, men blev nødt til at slutte noget hovedkulds, da der blæstes til hurtig Udrykning. Vi kom da allesammen, hele Flankecorpset, ud paa Landevejen, hvor vi stode indtil Kl. 11, da vi sendtes hver til sit. Grunden til denne Udrykning var den Mælding fra Kolding, at Fjenden rykkede frem mod Byen. Mens vi stode paa Vejen kom den ene Ordonnants efter den anden sprængende fra Kolding. Den sidste mældte, at Fjenden ikke var stærkere, end at de derværende Tropper nok kunde tage imod ham, om han skulde ville angribe. Kanske vi imorgen komme ned at snakke med ham. — Jeg skrev til Moder om den Feltvagt, jeg havde iforgaars. Et lille Træk derfra glemte jeg at anføre, som morede mig meget. Det var lige ved en Smedie vi stode, og Smeden havde staaende en nybeslagen Vogn. Om den samlede en heel Deel af Folkene sig for at recensere den enhver efter de Regler for en Normalvogn, som han medbragte hjemmefra. Det kom derved til en pudsig Udvexling af Ord, af alle de mangfoldige Benævnelser nemlig, som haves paa enhver Stump Træ og Jærn paa saadan en Vogn. Men hver Mand havde sin Terminologi, og de loes. 45hjærtelig hverandre ud for de løjerlige Navne de gave Sagerne. Næsten alle Dialekter vare nemlig repræsenterede der: der var Sjællændere, Jyder, Slesvigere, Alsinger, en Langelænder og en Lollik, og enhver af dem paastod, at hans Benævnelser vare de ene rette og fornuftige, og fandt de Andres usigelig latterlige og urimelige. Dette Skuespil varede vist en heel Time til gjensidig Fornøjelse, og det havde været en sand Guldgrube for en Sprogforsker, naar han ret havde haft Stunder til at benytte den. Men Samtalen blev ført saa hurtigt og levende, at jeg, som desuden ikke selv havde nogen Terminologi for alle Vogndelene at gaae ud fra, aldeles ikke kunde følge den. — Jeg har nu været saalænge ved Bataillonon og er navnlig i den sidste Tid kommen i saa megen Berørelse med Folkene, at jeg kan have nogen Mening om Folkene, og den er, at det er ypperlige Karle. De ere for største Delen fra Nordslesvig og Als, nette, veloplærte Karle, og ægte Soldater; de forrette deres Tjeneste med en overordentlig Raskhed. I Mulm og Mørke, i øsende Regn, behøves der kun en Commando, for at faae dem paa Benene, og saa traske de ufortrødent afsted, for at staae en Time paa Vedetpost i en Skovkant eller i en Mose. Om Dagen staaer hver Post 2 Timer i Træk. Jeg observerede dem i Kikkerten, og de stode trolig, støttede til Geværet, med ufravendt Opmærksomhed vendte mod den Kant, hvorfra Fjenden kunde ventes. Da der i Dag uventet blæstes Appel, stode de en halv Time efter opstillede i slagfærdig Stand, og med Sang og Lystighed gik de ud og stode ogsaa saaledes og ventede paa Ordren til at gaae imod Fjendens Kugler. See, saadanne Folk er det en Lyst at have med at gjøre. Dette Billede er vistnok taget fra Lyssiden, thi sandt er det, at der gives adskillige uhæderlige Undtagelser, og der kan ogsaa undertiden vise sig noget Hang til Ulydighed hos disse Folk; men dette beroer dog vist væsenlig paa Officerernes mere eller mindre heldige Maade at tage dem paa. De to Compagnier, hvortil Johan og jeg ere komne, er dem, der have de dygtigste Compagnichefer (Junghans og Falkenskjold), og det bestemmer Tonen i Compagniet. — Inden jeg imorgen afsender Brevet, faaer jeg vel føjet et Par Ord til; her vil jeg slutte for iaften med en inderlig Lykønskning til den 12te August. Jeg glemte at bringe Moder den i Brevet til hende; bring hende [den] fra mig. Den Dag har altid været mig en Højtidsdag, og den skal ogsaa være det iaar, da det er 30 Aarsdagen. Gud give Eder og os, Eders Børn, at see denne Dag endnu mange Gange oprinde i vor Kreds! — Hils Tante Jane og hils Meta, fra hvem baade Johan og jeg idag forans. 46Fronten modtog Breve. Hils ogsaa Boisen, som vel nu maa være kommen hjem, og vor Ven Skovgaard.

Lev vel, kjære Fader, og vær takket, lykønsket og hilset af

Din hengivne Søn
Svend.

P. S. Fredag Morgen Kl. 9½. Alt endnu roligt. Ingen ny Allarm.